

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29.6.2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

Obžalovaný

L ■■■■ **B** ■■■■,

nar. ■■■■ v Praze 2, OSVČ, trvale bytem ■■■■, t. č. věznice Všešrdy,

je vinen, že

bez závažného důvodu nenastoupil v době nejméně od 6.3.2016 do 29.3.2016 na výzvu Okresního soudu Praha - západ trest odnětí svobody, ke kterému byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha - západ ze dne 27.12.2013, č. j. 1 T 187/2013-63, který nabyl právní moci dne 26.2.2014, ve spojení s usnesením Okresního soudu Praha - západ ze dne 4.1.2016, č.j. 1 T 187/2013-121, ačkoliv výzvu k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici v Praze 6 - Ruzyni s termínem nástupu nejpozději do 5 dnů převzal dne 29.2.2016, přičemž do výkonu trestu byl dodán policejním orgánem dne 29.3.2016, a to na základě příkazu k dodání do výkonu trestu vydaného Okresním soudem Praha - západ dne 9.3.2016 pod sp. zn. 1 T 187/2013,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jeden) měsíc.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu do věznice s dohledem.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům shora rozvedeným, přičemž zjistil, že vina obžalovaného byla nesporně prokázána.

Obžalovaný se v hlavním líčení ke skutku uvedeném v obžalobě plně doznal. K věci uvedl, že trest nenastoupil z důvodu zajištění pracovních a osobních záležitostí ve Slovenské republice, např. dokončení rozpracovaných projektů, oznámení zaměstnavateli o nastoupení do výkonu trestu, vyrovnání svých finančních závazků, nutnost ukončení záležitostí týkajících se podnikání, a z dalších důvodů, které již dříve uvedl na policii.

Na dotaz samosoudce uvedl, že přeměněný trest vykonává ve věznici s dohledem, výstup má naplánován na 29.8.2016.

Soud návrh státního zástupce pozměnil tak, že jinak časově vymezil období, kdy obžalovaný mařil nástup do výkonu trestu odnětí svobody, tedy tak, že rozhodné období, po které obžalovaný mařil, běželo ode dne 6.3.2016, neboť teprve dne 29.2.2016 si obžalovaný převzal výzvu k nástupu do výkonu trestu, kterou mu byla dána lhůta 5 (pět) dní k nastoupení trestu, která uběhla ke dni 5.3.2016.

Při úvaze o druhu a výměře trestu ukládaného za prokázanou trestnou činnost vycházel soud z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu a závažnost činu pro společnost, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími dle ustanovení §§ 41 a 42 tr. zákoníku.

Za přitěžující okolnost považoval soud zejména skutečnost, že obžalovaný byl již v minulosti několikrát pravomocně odsouzen.

Naproti tomu jako polehčující okolnost hodnotil soud fakt, že se obžalovaný k činu doznal a sám se k nástupu policejnímu orgánu přihlásil.

Po důkladném uvážení všech výše uvedených skutečností, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) měsíce, tedy na samé spodní hranici trestní sazby, vzhledem k okolnostem jeho nástupu a důvodům, pro které mařil. Pro výkon byl v intencích § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dohledem.

Uvedený trest byl uložen jako trest nepodmíněný, neboť obžalovaný nestojí před soudem poprvé, když byl v minulosti za trestnou činnost opakovaně pravomocně odsouzen, a to právě i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, jehož výkonu se vyhýbal. Závažnost trestné činnosti je sice v tomto případě nižší, nicméně svým jednáním obžalovaný prokázal, že předchozí podmíněný trest odnětí svobody nesplnil svůj výchovný účel a obžalovaný se trestných činů dopouštěl dál, tudíž nezbyvá, než na něj výchovně působit pouze trestem spojeným s přímým odnětím svobody a dát mu tak jasně najevo, že vyhýbání se nástupu do výkonu trestu odnětí svobody není možné

tolerovat, přitom účelem uloženého trestu je snaha po nápravě obžalovaného tak, aby po jeho výkonu byl schopen vyvarovat se do budoucna protiprávního chování a začlenit se do společnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 29. června 2016
Za správnost: Petra Nykodýmová

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.9.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22.9.2016, čj. 11To 401/2016-114. Doložku připojila dne 8.11.2016 Růžena Kalinová